

Р Е Ш Е Н И Е

№ 180

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 15 юли 2011 г.

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети юни, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД № 175 по описа за 2011 година на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ – София против решение № 215 от 12.04.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1666 по описа на съда за 2010 г.

С атакуваното решение е отменено НП № 1768/27.10.2010 г. на Директор на Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ – София, издадено срещу Ю.В. ***, с което за нарушение по чл. 7, ал. 1, т. 4, б. „б“ от Наредба №11/03.07.2001 г. на МРРБ (Наредбата) и на чл. 26, ал. 2, т.1, б. „а“ от Закона за пътищата (ЗП) му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 (шестотин) лв. на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП (ред. към 01.01.2010 г.).

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд – Перник е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. На тези основания от настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция и произнасяне по същество, чрез оставяне в сила на процесното НП.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание. Представява се от ю.к. Григорова. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата Ю.С. не се явява, представлява се от адв. Б.*** Възразява срещу жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като

решението на районния съд е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, както и след извършената на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е намерил за установено, описаното в АУАН и издаденото въз основа на него НП нарушение. След фактическите си заключения районния съдия е приел от правна страна, че актовете, в които нарушението е обективизирано са издадени от компетентни органи, но са незаконосъобразни както от материалноправна, така и от процесуална страна относно описанието на вмененото нарушение. Районният съдия е приел, че в АУАН и НП неправилно е индивидуализирано ППС, обект на нарушението, по смисъла на чл. 6 от Наредбата, към който препраща посочената като нарушена норма на чл. 7, ал. 1, т. 4, б."б" от Наредба №11. По отношение на доказателствата във връзка с вмененото на ответника в настоящото производство нарушение, районният съд е приел, че липсата на описание в АУАН и издаденото въз основа на него НП на вида и типа на използваното за установяване на нарушението техническо средство е съществен процесуален порок, с което са нарушени изискванията на чл.42, т.4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН във връзка с обстоятелствата по нарушението.

Административен съд - Перник не споделя позицията на първата инстанция и в този смисъл смята жалбата за основателна по следните съображения:

Относно твърдението за необоснованост на първоинстанционното решение, посочено като касационно основание в жалбата, следва да се отбележи, че „необоснованост“ - та не е сред изброените в чл. 348, ал. 1 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН основания за касиране, поради което не следва да се обсъжда от настоящия касационен състав. Колкото до „необосноваността“ като резултат от допуснато съществено процесуално нарушение (което е касационно основание за отмяна по НПК) във връзка с процеса на доказване, при извършената касационна проверка се установи, противно на възприетото във атакуваното решение, че данни в административнонаказателната преписка, индивидуализиращи

използваното за установяване на нарушението техническо средство са налице. Още в НП се съдържа номер на приложената като доказателство по преписката кантарна бележка, в която е посочен фабричен номер на използваната електронна везна. Този номер съвпада с фабричния номер на везната, описана в представеното като доказателство пред районния съд заявление за последваща периодична проверка на контролния уред. Твърдението в решението, че не е ясно какво точно средство за измерване е използвано за установяване на нарушението е необосновано, тъй като е в противоречие с данните от събрано именно в хода на съдебното следствие доказателство. Фактът, че в административнонаказателната преписка въпросният документ не е бил приложен е пропуск, но не може да е основание за отмяна на НП. Липсата на вписване на регистрационния номер на ППС в приложената като доказателство по делото кантарна бележка се преодолява от вписването в АУАН, че нарушението е установено с кантарна бележка, като са отбелязани дата и час на издаване на документа за извършеното измерване. Доказването, вменено в тежест на АНО, със служебното съдействие на съда в настоящия случай води до заключението, че административното нарушение е безспорно установено, със законно и технически годно средство за измерване. При описаните обстоятелства пропускът не се явява така съществен, че да е основание за отмяна на НП, но с оглед максимална яснота във връзка с доказателствата и тяхната относимост, желателно е в случаите, сходни с този, документите обосноваващи установените нарушения да съдържат данни, от които да се прави пряк и безсъмнен извод относно факта на нарушението, като във всички подобни случаи административно наказващия орган следва да има еднакъв подход.

Позицията на районния съд, относно наличие на съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП, във връзка с изискванията на ЗАНН за описание на нарушението и обстоятелствата по извършването му, настоящият съд не смята за основателна. АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат ясно и конкретно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. Липсата на детайлизация относно вида на ППС, описано в актовете като „автомобил“ е общо, но не неправилно описание на предмета на нарушението. В Закона за пътищата липсва легално определение за „автомобил“, но такава съществува в Закона за движението по пътищата, в §6, т. 12 от ДР : „недвуколесно моторно превозно безрелсово моторно превозно средство, което се използва за превозване на пътници и товари или за теглене на други пътни превозни средства, като в зависимост от предназначението си биват: ... б. „б“ товарни – за превозване на товари и/или за теглене на ремарке...“ Съгласно чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА), „когато нормативният акт е непълен, за неуредените в него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.“ Така ако нормативният акт не съдържа определение на дадено понятие, следва да се приеме, че му е придадено значението, с което това понятие е използвано в

друг нормативен акт, който урежда същите обществени отношения. В случая определението на ЗДВП се използва само и единствено по отношение на по-широкото понятие „автомобил“, без това да е в нарушение на правилото по чл. 46, ал. 3 от ЗНА. Липсата на описание на конкретното ППС като „тежкотоварно“ и „ППС“ не е така съществен процесуален пропуск, че да послужи за отмяна на НП. За наказаното лице е станало ясно, какво нарушение му се вменява, поради което правото му на защита не е било ограничено. Позицията на районния съд, че в НП е следвало ППС да бъде идентифицирано съобразно класификациите по чл. 6 от Наредбата не се споделя от настоящия съд. Чл. 6 от Наредбата регламентира допустимата максимална маса на ППС за движение по пътищата, отворени за обществено ползване. Чл. 7 от Наредбата на свой ред въвежда регламент за максимално натоварване на ос, което правило е нарушено в процесния случай, като препратката към чл. 6 е единствено по отношение броя на осите. Липсата на конкретизация с колко оси е ППС е пропуск, който се преодолява отново от данните, съдържащи се в кантарната бележка, която настоящия съд цени като доказателство, и която сочи измерване на пет оси.

Поради всичко гореизложено настоящият съдебен състав смята жалбата за основателна, поради което решението на районния съд следва да бъде отменено, като процесното НП бъде оставено в сила.

Относно размера на наложеното наказание, касационният съд смята същото за неоправдано завишено, без административнонаказващият орган да отчете смекчаващите отговорността обстоятелства съгласно правилото на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН във вр. с ал. 3, предл. 1 от с.з., а именно че нарушението е извършено за първи път, както и без да мотивира това свое решение. Поради тази причина наложеното административно наказание следва да бъде намалено, като за същото нарушение бъде определено наказание в минимален по относимата санкционна правна норма размер от 300 (триста) лв.

Мотивиран така, настоящият касационен състав смята касационната жалба за основателна, изключая частта и, обосноваваща размера на наложеното административно наказание. Поради това атакуваният съдебен акт следва да бъде отменен, а процесното НП изменено.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 във вр. с чл. 221, ал. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 215 от 12.04.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1666 по описа на съда за 2010 г., като вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ НП № 1768/27.10.2010 г. на Директор на Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ – София, издадено срещу Ю.В. ***, с което за нарушение по чл. 7, ал. 1, т. 4, б.„б“ от Наредба №11/03.07.2001 г. на МРРБ и на чл. 26, ал.2, т.1 от Закона за пътищата (ред. към 01.10.2010 г.) му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 (шестотин) лв. на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП (ред. към 01.01.2010 г., като НАМАЛЯВА размера на санкцията от 600 (шестотин) лв. на 300 (триста) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
2./п/